

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Jany Brothánkové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2016, č. j. 6 A 63/2015 - 25,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým stěžovateli nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 3. 2015, č. j. 657/15.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že napadá celý obsah „účelového nesprávného usnesení“ městského soudu, kterým mu nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku, a to „i přesto, že je zavolanému soudu dostatečně známo – a je v soudních kuloárech pražsko – brněnských všeobecné známým tajemstvím - do jak bídné, tristní finanční situace se žalobce – jako nepohodlný reemigrant díky protizákonným usnesením a protiústavnímu rozhodování pražsko – brněnských soudců dostal...“. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 10. 2016 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které usnesení městského soudu napadá. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno

4. 11. 2016 a stěžovatel v něm byla poučen, že pokud ve stanovené lhůtě neodstraní vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Dne 9. 11. 2016 reagoval stěžovatel na výzvu soudu podáním označeným jako „USNESENÍ“, v němž uvedl, že se cítí být poškozený protizákonným a protiústavním jednáním žalované, v dalších invektivách se vyjádřil k osobě ředitelky ČAK Brno JUDr. Ireně Schejbalové, dále požádal o ustanovení advokáta ex offio pro řízení o kasační stížnosti a o zaslání rozhodnutí městského soudu ze dne 16. 2. 2016. K důvodům, pro které podal kasační stížnost, stěžovatel neuvedl ničeho.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal o ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval touto žádostí.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí: *„Navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.“* Z citovaného ustanovení vyplývá, že navrhovateli lze ustanovit zástupce pouze tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů.

Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovuje § 36 odst. 3 s. ř. s., podle kterého *„[ú]častník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne“*. Pro přiznání osvobození od soudních poplatků tedy musí být naplněny následující podmínky: 1) účastník požádal o osvobození, 2) doložil nedostatek příjmů a 3) jeho návrh není zjevně neúspěšný.

Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není dána nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení. Stěžovatel svou kasační stížností míří proti usnesení, jímž jej soud neosvobodil od soudních poplatků. V této souvislosti je nutno konstatovat, že řízení o kasační stížnosti proti procesním usnesením správního soudu, kterým je také předmětné usnesení městského soudu o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků, nepodléhá soudnímu poplatku a není požadováno splnění povinnosti zastoupení advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19). Nejvyšší správní soud se také nedomnívá, že by ustanovení zástupce bylo vzhledem k charakteru posuzované otázky nezbytně třeba k ochraně zájmů stěžovatele, jak vyžaduje § 35 odst. 8 s. ř. s. Výrokem I. proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítá.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že kasační stížnost vč. jejího doplnění nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

pokračování

Stěžovatel v kasační stížnosti toliko vymezil, že brojí proti usnesení městského soudu, avšak z textu kasační stížnosti není seznatelné, z jakých konkrétních důvodů stěžovatel usnesení napadá, v čem spatřuje jeho nesprávnost, respektive jaká konkrétní pochybení městskému soudu vytýká. Z povahy věci, o kterou se jedná, byl stěžovatel nepochybně schopen formulovat kasační námitky tak, aby bylo zjevné, co usnesení městského soudu vytýká a v čem spatřuje jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost, proč má za to, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, kterými důkazy, jimiž případně prokazoval svůj nárok, se např. soud nezabýval, popř. je nesprávně vyhodnotil, resp. jinou vadu řízení.

Jelikož stěžovatel na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016 ve stanovené lhůtě neuvedl žádné konkrétní důvody, ve kterých spatřuje naplnění některého ze stížnostních důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a ani blíže nekonkretizoval důvody kasační stížnosti tak, aby bylo možno rozpoznat, z jakých důvodů rozhodnutí městského soudu napadá, a byl poučen o následcích takového svého postupu, rozhodl Nejvyšší správní soud o odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu